

Don Bosco, un do de Déu a l'Església i a la humanitat

El salesians de Lleida i les comunitats que atenen pastoralment han celebrat una eucaristia el 31 de gener a la parròquia del barri de la Bordeta com a cloenda dels actes en commemoració del bicentenari del naixement de Don Bosco. L'eucaristia, que s'ha celebrat al saló parroquial del barri, ha estat molt participada i viscuda, acollint feligresos de les parròquies, amics i simpatitzants de l'obra de Don Bosco, preveres de l'Arxiprestat Perifèria i d'altres comunitats religioses de Lleida, autoritats locals i veïnals, així com la coral Veus del Camp, del Soleràs, que ha acompanyat la pregària.

El salesià Joan Valls ha situat l'acte com una acció de gràcies per la

tasca pastoral que els salesians i salesianes, preveres i laics, vinculats a Don Bosco, han realitzat arreu del món en favor dels més desfavorits, principalment infants, adolescents i joves. A més de les paraules d'agraïment, ha senyalat que és un moment bo per actualitzar el carisma de Don Bosco i preveure cap a on caldrà treballar en un futur.

En acabar l'eucaristia, la coral del Soleràs Veus del Camp, dirigida per la senyora M. Carme Valls, ha ofert un preciós concert, part del qual han preparat amb motiu del seu 60è aniversari.

Per últim, amb un pisolabis a la Llar dels Jubilats de la Bordeta, ha seguit la festa de celebració i d'acció de gràcies.

Celebració jubilar a la parròquia de la Mercè

Amb motiu del 800 aniversari de la fundació de l'orde dels mercedaris, la parròquia de la Mercè ha commemorat l'Any de Sant Pere Nolasc amb un seguit de celebracions jubilars.

El dissabte, 24 de gener, a les 7.30 de la tarda, després del rès del rosari i vespres, hi va haver la representació de la manifestació de la Verge a sant Pere Nolasc i la celebració de l'eucaristia. El diumenge, dia 25 de gener, a les 12.30 del mig-

dia, es va celebrar una missa infantil i, a les 2 de la tarda, un dinar de germanor.

A la tarda, en acabar el rès del rosari i les vespres, es va celebrar la processó pels carrers de la parròquia i, a l'interior del temple, la representació de la redempció dels captius. En els actes hi ha intervingut la banda de tambors. Tot seguit, després de la celebració de l'eucaristia, presidida pel bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, es va servir una xocolatada.

AJUDANT A VIURE

Una profitosa lectura quaresmal

En aquestes setmanes de Quaresma recomano llegir la *Caritas in veritate* de Benet XVI: és una reflexió sobre l'amor de Déu vist com a fonament de la missió eclesial de la caritat i una proclamació de la visió cristiana sobre la persona humana i sobre el món.

Des del principi expressa que cap força transformadora és comparable a la de l'amor que neix de la veritat de Déu i de la veritat de l'home, tal com s'ha manifestat en Jesucrist amb la seva vida terrenal i, sobretot, amb la seva mort i resurrecció. Aquest amor és la principal força impulsora de l'autèntic desenvolupament de cada persona i de tota la humanitat. Mou les persones a comprometre's amb valentia i generositat en el camp de la justícia i de la pau. Defensar la veritat, proposar-la amb humilitat i convicció i testimoniar-la en la vida són formes exigents i insubstituïbles de caritat.

Realment, quan parlem de caritat o d'acció caritativa estem parlant d'un amor de donació que busca sobretot el bé dels altres. Contemplar el patiment de les persones toca el cor, però el compromís caritatiu ha d'anar més enllà de la filantropia. És una manera d'estimar que ha assolit en Jesús la seva forma més radical i que és l'amor essencial que l'Església com a comunitat i de manera institucional ha de practicar. Aquest amor —Càritas— no és una mera organització per afavorir el proïsme sinó l'expressió necessària de l'acte més profund d'amor personal amb el que Déu ens ha creat, suscitant en el nostre interior la inclinació a estimar. L'organització eclesial de la caritat no és un afegit a la realitat de l'Església sinó que forma part de la seva naturalesa i fa visible d'alguna manera al Déu viu.

Per això, aquest document ens fa reflexionar a fons i críticament, i afirma que la caritat només pot ser autènticament viscuda en la veritat. És la veritat allò que li dona sentit i valor. Sense veritat, la caritat cau en pur sentimentalisme i l'amor pot convertir-se en un embolcall buit que s'omple arbitràriament. D'aquesta manera, la caritat és presa fàcil de les emocions i les opinions contingents de les persones, i es converteix en una paraula de la que s'abusa i es distorsiona.

Certament són afirmacions fortes, però ell està convençut que només la veritat pot alliberar la caritat d'aquell risc freqüent de reduir-la a vivències carregades d'emotivitat, que la poden deixar amb poc contingut relacional i social. El papa Benet reivindica aquí la necessitat que la caritat trasllueixi la dimensió personal i alhora pública de la fe en el Déu bíblic, del que diu que simultàniament és Agapè i Lògos: Caritat i Veritat, Amor i Paraula (cfr. *Caritas in veritate*, 3).

Enfronta també el tema de la relació entre justícia i caritat precisant que, tot i que la construcció d'una justa ordenació social i estatal és un quefer polític, els fidels cristians laics, com a ciutadans, estan cridats a participar, en primera persona, en la vida pública cooperant amb els altres segons les respectives competències i sota la pròpia responsabilitat. Tot, sense oblidar la necessitat del seu contacte viu amb Jesucrist.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ **JOAN MARTÍ LLOBET**

Eliminar la pobresa

La Campanya d'enguany de Mans Unides, amb el lema «Lluitem contra la pobresa, t'hi apuntes?», pretén contagiar i convidar a ser constructors d'un desenvolupament social i cultural centrat en les persones. «La lluita contra la pobresa que proposem ha de ser un esforç de tots; si ens impliquem seriosament, les possibilitats de victòria seran una realitat», afirma Joan Martí, president de Mans Unides de Barcelona.

El papa Francesc convida a treballar en favor d'un model de societat que no exclou els pobres...

El Papa ens ajuda, i també ens estimula i ens obliga. Ens parla de moltes actituds a canviar. Diu que hem d'anar cap a un model de societat que no exclou els dèbils, els qui pateixen la falta d'oportunitats. Quan siguem capaços d'aconseguir que donar i donar-se no sigui un deure, sinó una necessitat, haurem avançat moltíssim.

Què demaneu a la societat i als mitjans per assolir els objectius?

A la societat, el seu compromís, la seva implicació, la seva solidaritat. Hem de donar d'allò que tenim la sort de gaudir, no donar el que ens sobra. I als mitjans de comunicació els demanem que ens donin suport per aprofundir en la comunicació de la realitat del Sud.

Com valora la Declaració del Mil·lenni, amb els objectius per al 2015?

Ha suposat avenços significatius en àmbits fonamentals, però encara queda molt. Per exemple, s'ha aconseguit pràcticament la igualtat en l'educació primària, però encara hi ha més de 50 milions de nenes i nens que no tenen accés a l'escola. Necessitem una economia i una política al servei de la persona i de les seves necessitats, no al servei dels diners i del poder.

Òscar Bardají i Martí

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per l'Església

Oh Senyor, et prego per l'Església.

Hi ha pels carrers moltes esglésies; malgrat tot, tu saps, oh Senyor, que només n'hi ha una d'Església.

Dóna'ns amor i misericòrdia: només així un dia totes les esglésies podran esdevenir-ne Una.

Tu mateix has dit: com jo i el Pare som una sola cosa, l'Església hauria de ser igualment una cosa.

Uneix-nos a tots, Senyor, amb la teva força, amb la joia i l'amor, i dóna'ns la pau a nosaltres i a l'Església, Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Seguir al pie del cañón como padres

Me encuentro con frecuencia con adolescentes que a la vista de tantas contradicciones parentales optan por retirarse y mandarlo todo a paseo. Estoy acostumbrado a escuchar en la consulta expresiones espontáneas como estas: «¡Que les zurzan!», «¡Que se vaya al cuerno con sus líos!», «Yo paso de sus problemas», «¡Que le den la lata a otro!»

Obviamente, el aguante del hijo de unos padres dimisionarios también tiene sus límites. A la corta y a la larga, siempre es mejor seguir al pie del cañón en el ejercicio parental a pesar de todas las dificultades que comporta el proceso de separación. No sólo porque es nuestro deber como padres, sino también porque, egoístamente hablando, nos evitaremos muchos problemas que con el tiempo podrán crearnos los hijos que hemos dejado ir de la mano.

Pensemos en aquella frase del escritor Oscar Wilde que dice: «Los niños comienzan por amar a los padres; cuando ya han crecido, los juzgan, y, a veces, los perdonan.» Con la separación, la educación de los hijos se resiente. Los niños —¡qué listos son!— saben perfectamente cómo sacar tajada de estas delicadas circunstancias familiares. Hace su aparición el chantaje para conseguir cosas o para imponer sus condiciones en el hogar. ¡Qué difícil es imponer disciplina en estas circunstancias!

Los niños —¡qué listos son!— saben perfectamente cómo sacar tajada de estas delicadas circunstancias familiares. Hace su aparición el chantaje para conseguir cosas o para imponer sus condiciones en el hogar. ¡Qué difícil es imponer disciplina en estas circunstancias!

Los niños —¡qué listos son!— saben perfectamente cómo sacar tajada de estas delicadas circunstancias familiares. Hace su aparición el chantaje para conseguir cosas o para imponer sus condiciones en el hogar. ¡Qué difícil es imponer disciplina en estas circunstancias!

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Llevar el Evangelio en el bolsillo

Cabe en el bolsillo. Dice el Papa: «Es una cosa buena tener un pequeño Evangelio, pequeño, y llevarlo con nosotros en el bolsillo, en el bolso.»

Cabe en nuestra jornada. «Leer un breve pasa-je en cualquier momento del día. E incluso en medio de muchas ocupaciones se puede siempre encontrar el tiempo.»

Cabemos en la escena. «Tomas el Evangelio, eliges un pasaje, lo lees una vez, lo lees dos veces». Imagínate en la escena como si tú vieses lo que sucede, contempla a Jesús, habla con Él sobre eso, «como surge de mi corazón».

Cabe en nuestra mente y en nuestro corazón. Lee con «tu mirada fija en Jesús», Él «nos habla, en el Evangelio».

Cabemos nosotros en el corazón del Padre. «Nuestro Padre, que dijo a los apóstoles, y también a nosotros, escuchad a Jesús, porque es mi Hijo predilecto.»

Cabemos nosotros junto a «tantos hermanos afligidos por fatigas, enfermedades, injusticias, ignorancias, pobreza material y espiritual». «La Palabra de Cristo crece en nosotros cuando la proclamamos».

Con María, que «conservaba estas cosas y las meditaba en su corazón» (Lc 2,19), aprendamos un «poco más a subir con la oración y escuchar a Jesús y a bajar con la caridad fraterna, anunciando a Jesús».

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

2. ■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.
3. ■ **Dimarts** [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.
4. ■ **Dimecres** [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.
5. ■ **Dijous** [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Mare de Déu d'Àfrica. Sant Focas, mr.; sant Josep Joan de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.
6. ■ **Divendres** [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21, 33-43.45-46]. Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.
7. ■ **Dissabte** [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203). Sant Teòfil, bisbe.
8. ■ **† Diumenge vinent**, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 20,1-17 (o més breu: Ex 20,1-3.7-8.12-17) / Sl 18 / 1Co 1,22-25 / Jn 2,13-25]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers. Sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

DIUMENGE II DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: «Abraham». Ell respongué: «Aquí em teniu». Déu li digué: «Pren, si et plau, Isaac, el teu fill únic, que tant estimes, vé-te'n al país de Morià i allà, dalt de la muntanya, que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust.»

Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar i apilà la llenya. Llavors agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham». Ell li respongué: «Aquí em teniu». L'àngel li digué: «Deixa estar el noi, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refusat el teu fill únic». Llavors Abraham alçà els ulls i veié un moltó agafat per les banyes en una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: «Escolta l'oracle del Senyor: "Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els nadius del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït el que jo t'havia manat".»

▶ Salm responsorial (115)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.*

Crec amb tot el cor, tot i que deia: / «Que en sóc de dissortat», / al Senyor li voldria / la mort dels qui l'estimen. R.

Ah, Senyor, sóc el vostre servent, / ho sóc des del dia que vaig néixer. / Vós em trencàreu les cadenes. / Us oferiré una víctima d'acció de gràcies, / invocant el vostre nom. R.

Cumpliré les meves promences, / ho faré davant del poble, / als aïres de la casa del Senyor, / al teu bell mig, Jerusalem. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

(Rm 8,31b-34)

Germans, si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra? Ell que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill?

Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 9,2-10)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els duqué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies». No sabia pas què dir, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo». Immediatament, mirant al seu voltant, ja no veïeren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no referissin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts.

Els retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts».

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquellos días, Dios puso a prueba a Abrahán, llamándole: «¡Abrahán!» Él respondió: «Aquí me tienes.» Dios le dijo: «Toma a tu hijo único, al que quieres, a Isaac, y vete al país de Moria y ofrécelo allí en sacrificio, en uno de los montes que yo te indicaré.»

Cuando llegaron al sitio que le había dicho Dios, Abrahán levantó allí el altar y apiló la leña, luego ató a su hijo Isaac y lo puso sobre el altar, encima de la leña. Entonces Abrahán tomó el cuchillo para degollar a su hijo; pero el ángel del Señor le gritó desde el cielo: «¡Abrahán, Abrahán!» Él contestó: «Aquí me tienes.» El ángel le ordenó: «No alargues la mano contra tu hijo ni le hagas nada. Ahora sé que temes a Dios, porque no te has reservado a tu hijo, tu único hijo.» Abrahán levantó los ojos y vio un carnero enredado por los cuernos en la maleza. Se acercó, tomó el carnero y lo ofreció en sacrificio en lugar de su hijo. El ángel del Señor volvió a gritar a Abrahán desde el cielo: «Juro por mí mismo —oráculo del Señor—: Por haber hecho esto, por no haberte reservado a tu hijo único, te bendeciré, multiplicaré a tus descendientes como las estrellas del cielo y como la arena de la playa. Tus descendientes conquistarán las puertas de las ciudades enemigas. Todos los pueblos del mundo se bendecirán con tu descendencia, porque me has obedecido.»

▶ Salm responsorial (115)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de la vida.*

Tenia fe, aun cuando dije: / «¡Qué desgraciado soy!» / Mucho le cuesta al Señor / la muerte de sus fieles. R.

Señor, yo soy tu siervo, / siervo tuyo, hijo de tu esclava: / rompiste mis cadenas. / Te ofreceré un sacrificio de alabanza, / invocando tu nombre, Señor. R.

Cumpliré al Señor mis votos / en presencia de todo el pueblo, / en el atrio de la casa del Señor, / en medio de ti, Jerusalén. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos

(Rm 8,31b-34)

Hermanos:

Si Dios está con nosotros, ¿quién estará contra nosotros? Él que no perdonó a su propio Hijo, sino que lo entregó por todos nosotros, ¿cómo no nos dará todo con él?

¿Quién acusará a los elegidos de Dios? ¿Dios, el que justifica? ¿Quién condenará? ¿Será acaso Cristo, que murió, más aún, resucitó y está a la derecha de Dios, y que intercede por nosotros?

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 9,2-10)

En aquel tiempo, Jesús se llevó a Pedro, a Santiago y a Juan, subió con ellos solos a una montaña alta, y se transfiguró delante de ellos. Sus vestidos se volvieron de un blanco deslumbrador, como no puede dejarlos ningún batanero del mundo. Se les aparecieron Elías y Moisés, conversando con Jesús. Entonces Pedro tomó la palabra y le dijo a Jesús: «Maestro, ¡qué bien se está aquí! Vamos a hacer tres tiendas, una para ti, otra para Moisés y otra para Elías.» Estaban asustados, y no sabía lo que decía. Se formó una nube que los cubrió, y salió una voz de la nube: «Este es mi Hijo amado; escuchadlo.» De pronto, al mirar alrededor, no vieron a nadie más que a Jesús, solo con ellos.

Cuando bajaban de la montaña, Jesús les mandó: «No contéis a nadie lo que habéis visto, hasta que el Hijo del hombre resucite de entre los muertos.»

Esto se les quedó grabado, y discutían qué querría decir aquello de «resucitar de entre los muertos».

Transfiguració del Senyor (detall). Pintura de Giovanni Bellini (1480), Capodimonte, Nàpols

COMENTARI

Aquest és el meu Fill, l'estimat, escolteu-lo!

La Quaresma no vol dir caminar amb els ulls baixos. La transfiguració de Jesús ens invita a aixecar la mirada i descobrir la glòria de Déu en el Jesús que fa camí cap a Jerusalem. La transfiguració de Jesús passa davant Pere, Joan i Jaume, els tres deixebles que són testimonis dels esdeveniments cabdals del ministeri de Jesús. Aquest fragment de l'evangeli d'avui és per a Marc el cim de la revelació: Jesús confessat Messies per Pere (8,29), revela als seus deixebles que ser Messies vol dir patir (8,31). Marc subratlla la incomprensió dels deixebles (8,6), ja que volen fer tres cabanes per tal de fer

durar la visió gloriosa. Però l'ombra de la passió es projecta sobre Jesús. En aquest horitzó de sofriment, es revela tanmateix la veritable glòria de Jesús, que li ve de Déu mateix. Déu Pare s'hi fa present. Moisès i Elies, representants de la llei i dels profetes, paraven amb Jesús de la seva mort i la seva resurrecció.

La transfiguració havia de ser una experiència impactant per als deixebles, i important en la relació de Jesús amb el Pare. Una experiència semblant a la del baptisme o a la del misteri pasqual mateix. El paral·lelisme entre la transfiguració i el baptisme de Jesús el posa de relleu la veu del Pare: «Aquest és el meu Fill, l'estimat, escolteu-lo!» El núvol llavors cobreix la divinitat de Jesús i tornen a veure'l

tot sol, amb la túnica que no presentava la blancor de la transfiguració.

Cal escoltar Jesús no només quan veiem la seva glòria, sinó quan el núvol ha cobert tot el seu esplendor. És en aquests moments de foscor que hem d'escoltar-lo, tal com diu el Pare. Cal baixar de la muntanya i seguir Jesús que fa camí cap a Jerusalem, on serà mort i ressuscitarà. Per a Marc, confessar que Jesús és Fill de Déu només es pot fer al peu de la creu com el centurió, que va dir: «Veritablement aquest home era Fill de Déu» (15,39). Cal llegir el relat de la transfiguració a la llum de la creu.

Ignasi Ricart, claretià

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Evangelització

Dones d'Acció Catòlica

Qui som?

Un grup de dones que des de la seva joventut van formar part de l'Acció Catòlica General i han anat perseverant dins la pastoral seglar com a dones de l'Acció Catòlica.

Què fem?

El nostre objectiu principal és la unió de la Pietat i l'acció. Estem al servei de les respectives parròquies, col·laborant en la catequesi, visita de malalts, litúrgia, Càritas, etc.

Com ho fem?

Cada tercer dimarts de mes ens reunim a la capella de la casa de l'Acció Catòlica per celebrar el recés mensual, dirigit per Mn. Joaquim Lax. Al finalitzar, ens reunim per intercanviar informació i anunciar les activitats de la diòcesi.

Celebració patronal a la parròquia de Santa Teresa Jornet

Amb una Eucaristia solemne la Unitat Pastoral de Cappont ha celebrat, l'1 de febrer, la festa patronal d'una de les seves parròquies, la de Sta. Teresa Jornet. Hi han participat tots els grups de la Pastoral parroquial: Litúrgia, Catequesi i Vida Creixent, tot compartint els testimonis de les visites domiciliàries als malalts i gent gran que viu sola, els del programa d'aliments i suport psicològic per a infants... Aquest fa uns mesos que es desenvolupa, amb la participació i col·laboració d'un bon nombre de voluntaris, seguint el testimo-

ni de santa Teresa Jornet, que es va dedicar especialment als més febles, els infants i els ancians. La coral Cants i Rialles va acompanyar la celebració.

Cimera dels provincials dels carmelites

El Santuari de Sta. Teresina del Nen Jesús ha acollit aquest passat 21 de gener una simbòlica trobada de tots els provincials de l'orde dels carmelites descalços de l'Estat espanyol.

A Lleida no es reunien tots els provincials de l'Estat des de 2009, i ho han fet ara per especial desig del màxim responsable de l'orde, el qual ha volgut que tots els carmelites que estan al capdavant d'alguna de les províncies poguessin conèixer el santuari ponentí, l'únic dedicat a santa Teresina en tot el territori espanyol.

La reunió ha aplegat els provincials de Castella-Madrid, Castella-Burgos, Andalusia, València-Aragó i Catalunya-Balears, els quals acabaran unificant-se en la Província Ibèrica de Santa Teresina amb ocasió del cinquè centenari del seu naixement.

Relleus en la Delegació de MCS

El Sr. Bisbe ha nomenat al nostre company Jordi Pérez delegat de la delegació on està treballant des de fa gairebé dos anys. Els companys de la delegació el felicitem. També volem agrair a Mn. Carles Sanmartín la seva dedicació i la tasca feta fins ara.

Nomenament

El Sr. Bisbe ha nomenat al Sr. Jordi Pérez Ansótegui delegat diocesà de Mitjans de Comunicació Social.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 1 de març:**
—Visita pastoral a les Borges Blanques.
- **Dimarts, 3 de març:**
—19.30 h, els infants de catequesi del col·legi Claver visiten el Sr. Bisbe.
- **Divendres, 6 de març:**
—11.30 h, celebració de sant Joan de Déu. Eucaristia. Almacelles.
—20 h, els confirmands de la parròquia de St. Ignasi visiten el Sr. Bisbe.
- **Dissabte, 7 de març:**
—10 h, recés de catequistes. Parròquia de Sant Ignasi de Lloiosa.
—21 h, Adoració Nocturna. Parròquia St. Pere.
- **Dies 7 i 8 de març:**
—Visita Pastoral a Bovera, Granadella i Bellaguarda.

Festa de la Mare de Déu del Blau a la Catedral

L'ofrena de Llum en el Dia de la Candelera ha servit, un any més, per celebrar i donar a conèixer l'advocació lleidatana de la Mare de Déu del Blau.

Nombroses persones amb aquest nom del Blau o Maria del Blau, també infants i joves, s'han aplegat a la missa i posterior ofrena de Llum a la Catedral de Lleida.

Mn. Jesús Tarragona ha recordat als presents que Maria és avui tot un testimoni i model vigent en el nostre món.

Entre les Blaus assistents hi eren presents famílies vingudes de Viladecans, l'Espluga de Francolí, Cervera, Flix, Torregrossa... i de la ciutat de Lleida.

El Petit Cor de la Catedral, ha fet més lluïda la festa.

AYUDANDO A VIVIR

Una provechosa lectura cuaresmal

En estas semanas de Cuaresma recomiendo leer la *Caritas in veritate* de Benedicto XVI: es una reflexión sobre el amor de Dios visto como fundamento de la misión eclesial de la caridad y una proclamación de la visión cristiana sobre la persona humana y sobre el mundo.

Desde el principio expresa que ninguna fuerza transformadora es comparable a la del amor que nace de la verdad de Dios y de la verdad del hombre, tal como se ha manifestado en Jesucristo con su vida terrenal y, sobre todo, con su muerte y resurrección. Este amor es la principal fuerza impulsora del auténtico desarrollo de cada persona y de toda la humanidad. Mueve a las personas a comprometerse con valentía y generosidad en el campo de la justicia y de la paz. Defender la verdad, proponerla con humildad y convicción y testimoniarla en la vida son formas exigentes e insustituibles de caridad.

Realmente, cuando hablamos de caridad o de acción caritativa estamos hablando de un amor de donación que busca sobre todo el bien de los demás. Contemplar el sufrimiento de las personas mueve el

corazón, pero el compromiso caritativo debe ir más allá de la filantropía. Es una manera de amar que ha alcanzado en Jesús su forma más radical y que es el amor esencial que la Iglesia, como comunidad y de manera institucional, debe practicar. Este amor —caritas— no es una mera organización para favorecer al prójimo sino la expresión necesaria del acto más profundo de amor personal con el que Dios nos ha creado, suscitando en nuestro interior la inclinación a querer. La organización eclesial de la caridad no es un añadido a la realidad de la Iglesia sino que forma parte de su naturaleza y hace visible de algún modo al Dios vivo.

Por ello, este documento nos hace reflexionar a fondo y críticamente, y afirma que la caridad sólo puede ser auténticamente vivida en la verdad. Es la verdad lo que le da sentido y valor. Sin verdad, la caridad cae en puro sentimentalismo y el amor puede convertirse en un envoltorio vacío que se rellena arbitrariamente. De este modo, la caridad es presa fácil de las emociones y las opiniones contingentes de las personas, y se convierte en una palabra de la que se abusa y se distorsiona.

Ciertamente son afirmaciones fuertes, pero él está convencido de que sólo la verdad puede liberar la caridad de aquel riesgo frecuente de reducirla a vivencias cargadas de emotividad, que pueden dejarla con poco contenido relacional y social. Benedicto XVI reivindica la necesidad de que la caridad trasluzca la dimensión personal y al mismo tiempo pública de la fe en el Dios bíblico, del que dice que simultáneamente es Agapé y Lógos: Caridad y Verdad, Amor y Palabra (cfr. *Caritas in veritate*, 3).

Afronta también el tema de la relación entre justicia y caridad precisando que, aunque la construcción de una justa ordenación social y estatal es un quehacer político, los fieles cristianos laicos como ciudadanos están llamados a participar, en primera persona, en la vida pública cooperando con los demás según las respectivas competencias y bajo su propia responsabilidad. Todo, sin olvidar la necesidad de su contacto vivo con Jesucristo.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737